

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/ΑΟ : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1114

20.07.2024 (135)

Michael Kühnen

Το πρόγραμμα του NSDAP Πρόσφατα σχολίασε

Μέρος 1

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το πρόγραμμα 25 σημείων του NSDAP της 24.2.1920 είναι ο **ΒΑΣΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ** του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος κατ' εξοχήν!

Η σημασία της είναι τεράστια. Πρακτικά, τα 25 σημεία αποτελούν την καρδιά και το νόημα της ζωής του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος:

Η ιδρυτική ημέρα του NSDAP θεωρείται η 24.2.1920, η ημέρα κατά την οποία διακηρύχθηκαν τα 25 σημεία - ο Αδόλφος Χίτλερ περιέγραψε την ημέρα αυτή με συγκινητικά λόγια στο βιβλίο **Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΟΥ!** Μια νέα πίστη είχε διακηρυχθεί και από τότε έρρεε στον γερμανικό λαό ως ανεξάντλητο ρεύμα δύναμης! Το 1925, η Γενική Συνέλευση του NSDAP ανακήρυξε το πρόγραμμα ως "αμετάβλητο" για να δείξει ότι δεν επρόκειτο για ένα οποιοδήποτε κομματικό πρόγραμμα, αλλά για το ακλόνητο και αμετάβλητο θεμέλιο μιας πολιτικής πίστης, μιας κοσμοθεωρίας που θα άλλαζε τους καιρούς! Ο Αδόλφος Χίτλερ αποφάσισε το 1941 ότι όλοι οι μελλοντικοί ηγέτες του γερμανικού λαού και του Ράιχ θα έπρεπε να ορκιστούν στα 25 σημεία. Και στο ίδιο το πρόγραμμα, οι ηγέτες του κόμματος δεσμεύονται να αγωνιστούν για την υλοποίησή του με κίνδυνο της ζωής τους. Τέλος, το πρόγραμμα ορίζει επίσης ότι μετά την εκπλήρωσή του το NSDAP θα διαλυθεί, αφού τότε θα έχει λύσει το έργο του στο γερμανικό λαό.

Όλα αυτά δείχνουν τη σημασία που έχουν και θα έχουν πάντα τα 25 σημεία στη ζωή του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος! Ακόμα και αν το ίδιο το πρόγραμμα είναι αμετάβλητο, πρέπει πάντα να υιοθετείται, να κατανοείται και να εξηγείται εκ νέου ανάλογα με τη μεταβαλλόμενη κατάσταση, ώστε να παραμένει κατανοητό στους ανθρώπους του έθνους μας: Το πρόγραμμα είναι αμετάβλητο - αλλά η ερμηνεία του πραγματοποιείται από την ηγεσία του κόμματος σύμφωνα με την μεταβαλλόμενη κατάσταση και αποτελεί τη βάση της εκάστοτε κομματικής γραμμής.

Έτσι, στην ιστορία του NSDAP, υπήρξαν μέχρι στιγμής δύο επίσημα σχόλια για τα 25 σημεία:

Η πρώτη ήταν του Gottfried Feder και παρέμεινε έγκυρη μέχρι την έναρξη του Τρίτου Ράιχ, η δεύτερη του Alfred Rosenberg, η οποία καθόρισε την έγκυρη γραμμή του κόμματος μέχρι το 1945.

Από τότε έχουν περάσει σαράντα χρόνια. Μια νέα γενιά έχει μεγαλώσει, η παγκόσμια κατάσταση έχει αλλάξει εντελώς και το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα αντιμετωπίζει μια εντελώς διαφορετική κατάσταση.

Το καθήκον της γενιάς μας είναι να αγωνιστεί για την αποκατάσταση του NSDAP. Και πάλι, ένα νέο NSDAP μπορεί να βρει το νόημα της ύπαρξής του μόνο στην εκπλήρωση των 25 σημείων που ισχύουν αναλλοίωτα ως βασικός νόμος!

Μετά από σαράντα χρόνια, όμως, το πρόγραμμα απαιτεί φυσικά έναν εντελώς νέο σχολιασμό, έτσι ώστε πίσω από τις χρονικά περιορισμένες διατυπώσεις να γίνουν σαφείς οι αναλλοίωτες αλήθειες, οι οποίες μπορούν έτσι να ρέουν και πάλι στο λαό μας ως ρεύμα δύναμης και να κάνουν έτσι δυνατή τη δεύτερη επανάσταση!

Ωστόσο, μόνο η νόμιμη κομματική ηγεσία ενός νεοϊδρυθέντος NSDAP έχει το δικαίωμα να καθορίσει τη νέα κομματική γραμμή με επίσημο σχολιασμό του προγράμματος και να την ανακηρύξει και να την επιβάλει ως δεσμευτική για όλους τους εθνικοσοσιαλιστές! Δεν υπεραμύνομαι του δικαιώματος αυτού, ούτε μπορεί και πρέπει να το κάνει η κοινότητα της σκέψης μας.

Έτσι, το σχόλιό μου για το πρόγραμμα των 25 σημείων θα πρέπει να εκληφθεί ως μια προσωρινή γέφυρα μεταξύ του παλιού και του μελλοντικού κόμματος. Μια πρόταση και μια υπόδειξη που μπορεί να υποδείξει την κατεύθυνση που μπορεί να ακολουθήσει το κίνημά μας προκειμένου να καταστήσουμε τα 25 σημεία πιο κατανοητά ως θεμέλιο της πολιτικής μας εργασίας και να τους ξαναδώσουμε το παλιό τους νόημα.

Φυσικά, αυτό το σχόλιο δεν αποτελεί μη δεσμευτική έκφραση γνώμης:

Η δική μας κοινότητα του ΝΕΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ είναι σήμερα πρακτικά το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα - αν και καλύπτει μόνο ένα μέρος των οργανωμένων εθνικοσοσιαλιστών, δεν υπάρχει καμία σοβαρά αναπτυσσόμενη πολιτική δύναμη έξω από τις γραμμές της που θα μπορούσε να αμφισβητήσει τη συνείδησή της ότι είναι ο πραγματικός κληρονόμος του παλιού και ο πραγματικός πυρήνας του νέου NSDAP!

Το παρόν σχόλιο αποσαφηνίζει δεσμευτικά την πολιτική γραμμή και την κατανόηση του προγράμματος του κόμματος, όπως η κοινότητά μας το θεωρεί ουσιαστικό και αναγκαίο. Γνωρίζοντας με υπερηφάνεια ότι το νέο κόμμα θα προκύψει μια μέρα από τις τάξεις μας, είμαστε επίσης πεπεισμένοι ότι αυτό το κόμμα θα υιοθετήσει και θα συνεχίσει σε μεγάλο βαθμό τον παρόντα τρίτο σχολιασμό των 25 σημείων. Ως εκ τούτου, το έργο που ακολουθεί αποτελεί ιστορικό γεγονός - η εξέλιξη προς τη νέα ίδρυση έχει προχωρήσει τόσο πολύ και έχει σταθεροποιηθεί τόσο πολύ, ώστε είναι πλέον καιρός, με το νέο σχόλιο για τα 25 σημεία, να αναγγείλουμε αδιαμφισβήτητα τη διεκδίκηση της πολιτικής μας ηγεσίας και να υποδείξουμε την πιθανή εξέλιξη που θα λάβει η βούληση για τη διαμόρφωση του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος της νέας γενιάς.

Michael Kühnen
JVA Butzbach, 20.11.1985/96 JdF

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι μια κοσμοθεωρία και μια στάση ζωής: η κοσμοθεωρία του είναι αυτή του βιολογικού ανθρωπισμού, που επιδιώκει τη γνώση της φύσης του ανθρώπου και την αξιοποίηση όλων των ικανοτήτων και των δυνατοτήτων του. Δεδομένου ότι ο άνθρωπος είναι πρωτίστως ένα ζωντανό ον ανάμεσα σε άλλα και, όπως αυτά, υποκείμενο στους νόμους της φύσης, η κοσμοθεωρία μας ορίζει τον άνθρωπο βιολογικά:

Ο άνθρωπος είναι ένα φυσικό ον με τη βιολογική προδιάθεση να δημιουργεί πολιτισμό και είναι βιώσιμος μόνο ως κοινοτικό ον.

Ο άνθρωπος συνειδητοποιεί τον εαυτό του αποκλειστικά μέσα στην κοινότητα - στις φυσικές κοινότητες, όπως η οικογένεια, ο λαός και η φυλή, και στις πολιτιστικές κοινότητες, όπως το κόμμα, το κράτος και η αυτοκρατορία. Η κοινότητα βρίσκεται στο επίκεντρο της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας - η επιβίωσή της και η περαιτέρω ανάπτυξή της σύμφωνα με το είδος και τη φύση.

Αλλά αυτό πρέπει να είναι κάτι περισσότερο από μια απλή θεωρητική απαίτηση και υλοποίηση. Πρέπει να αντηχεί στη ζωή του ατόμου και να υλοποιείται. Αυτό απαιτεί μια στάση ζωής που να διατηρεί την παράδοση του ευρωπαϊκού ιδεαλισμού και να την υλοποιεί με σύγχρονο τρόπο - απαιτεί ανθρώπους που δεν αρκούνται στην ικανοποίηση των δικών τους μικρών ιδιωτικών πόθων και επιθυμιών, αλλά που υπερασπίζονται αξίες και ιδέες που υπερβαίνουν τη ζωή τους, την εκπληρώνουν και της δίνουν νόημα. Αυτός ο ιδεαλισμός των αξιών βρίσκει την εθνικοσοσιαλιστική του έκφραση στη στάση ζωής του εργάτη, σύμφωνα με την οποία θεωρούμε κάθε μέλος του λαού ως εργάτη που, στη θέση του και ανάλογα με τις ικανότητές του, υπερασπίζεται την επιβίωση και την περαιτέρω ανάπτυξη της εθνικής κοινότητας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και εργάζεται γι' αυτό.

Η σημαντικότερη κοινότητα στη ζωή του ανθρώπου είναι ο λαός του: μέσω του αίματος, της γλώσσας, του πολιτισμού και της ιστορίας, ο άνθρωπος είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον λαό του - μόνο μέσα σε αυτόν μπορεί να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του και να ζήσει μια ζωή με νόημα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο εθνικοσοσιαλισμός είναι μια *völkisch* ιδέα.

Ο στόχος της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας είναι επομένως μια εθνική κοινότητα εργαζομένων που εργάζονται για το λαό τους και με τον τρόπο αυτό αξιοποιούν πλήρως όλες τις ικανότητες και τα ταλέντα τους, μέχρι να γίνουν, σύμφωνα με τα λόγια του Φύρερ, "η πιο καθαρή ενσάρκωση του λόγου της φυλής και της προσωπικότητας" - μια εθνική κοινότητα που από την πλευρά της, μέσα από την ανάπτυξη όλων των εσωτερικών της πλούτων και ταλέντων, παράγει έναν υψηλό πολιτισμό που ανταποκρίνεται στο είδος και τη φύση της, ο οποίος μπορεί και πρέπει να διαμορφώσει την επόμενη χιλιετία!

Οι άνθρωποι, ωστόσο, που πρόκειται να δημιουργήσουν αυτόν τον προηγμένο πολιτισμό, ως μέλη της Άριας (λευκής) φυλής και του λαού τους, είναι μεν φορείς μιας κοινής βιολογικής κληρονομιάς, μιας κοινής φυλετικής γενετικής σύνθεσης, αλλά ως μεμονωμένα ανθρώπινα όντα είναι επίσης απείρως διαφορετικοί και ποικιλόμορφοι. Οι άνθρωποι δεν είναι ίδιοι, αλλά πολύ διαφορετικοί - ακόμη και οι άνθρωποι ενός έθνους, όσα κοινά και αν έχουν βιολογικά.

Στη Νέα Τάξη για την οποία αγωνιζόμαστε, ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ενωμένοι μόνο από τη βιολογική τους φύση ως σύντροφοι του λαού, αλλά και από την εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία του βιολογικού ανθρωπισμού και τη στάση ζωής του ιδεαλισμού των αξιών, του εργατισμού ως ηθικής αρχής. Γι' αυτό όχι μόνο δεν βλέπτε, αλλά, αντίθετα, συνιστά την ποικιλομορφία και τον εσωτερικό πλούτο μιας εθνικής κοινότητας, όταν, σε αυτή τη βάση, κάθε εθνικός σύντροφος πραγματοποιεί τις δικές του ιδέες για μια ζωή σύμφωνα με τη φύση του, τη διάθεσή του και το χαρακτήρα του: ο εθνικοσοσιαλισμός δεν παράγει ούτε

συλλογικούς ανθρώπους ούτε καταναλωτικά ρομπότ, αλλά εθνικά δεσμευμένες προσωπικότητες, ελεύθερους ανθρώπους!

Αλλά είμαστε ακόμα απείρως μακριά από αυτή τη Νέα Τάξη, η οποία δεν δημιουργείται από μόνη της, αλλά πρέπει να πολεμηθεί και να επιβληθεί ενάντια σε χίλιες και μία αντιστάσεις! Επομένως, δεν αρκεί ο λαϊκός σύντροφος να αποδεχτεί για τον εαυτό του τον εθνικοσοσιαλισμό ως κοσμοθεωρία και στάση ζωής - όπως τον αντιλαμβάνεται και τον επιδιώκει ως στόχο. Τότε ο εθνικοσοσιαλισμός θα διαλυόταν σε εκατοντάδες μη δεσμευτικές αιρέσεις και κοινότητες σκέψης. Στο σημερινό μείον κόσμο και μέχρι την εξουσιαστική-πολιτική πραγμάτωση μιας νέας τάξης πραγμάτων, η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα χρειάζεται μια μαχητική πρωτοπορία της επερχόμενης Volksgemeinschaft, η οποία μπορεί να οδηγήσει νικηφόρα τον πολιτικό αγώνα εξουσίας. Αυτό είναι το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα!

Το κόμμα δεν αφαιρεί από τον εθνικοσοσιαλισμό την ελευθερία της σκέψης και του συναισθήματος, αλλά απαιτεί μια μαχητική πειθαρχία που καθορίζει τη δράση του! Αυτό το κάνει στη βάση ενός προγράμματος, η υλοποίηση του οποίου οδηγεί στη Νέα Τάξη.

Το καθήκον του κόμματος είναι να ερμηνεύσει αυτό το πρόγραμμα και, βασιζόμενο σε αυτό, να επιβάλει μια κομματική γραμμή που δεσμεύει όλους τους εθνικοσοσιαλιστές και οδηγεί στην υλοποίησή του. Σε σχέση με το μεμονωμένο μέλος του κόμματος, το κόμμα έχει πάντα δίκιο - όχι επειδή κάθε απόφαση πρέπει να είναι πάντα σωστή, αλλά επειδή ο στόχος είναι σωστός και μόνο το κόμμα καθιστά δυνατή την επίτευξη του στόχου. Για το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα στη Γερμανία, το NSDAP είναι το κόμμα και τα 25 σημεία είναι το πρόγραμμα που πρέπει να υλοποιηθεί και πάνω στο οποίο πρέπει να οικοδομηθεί η κομματική γραμμή!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

"Τα 25 σημεία του προγράμματος του NSDAP. Το πρόγραμμα του Γερμανικού Εργατικού Κόμματος είναι ένα πρόγραμμα χρόνου. Οι ηγέτες αρνούνται να θέσουν νέους στόχους μετά την επίτευξη των στόχων που θέτει το πρόγραμμα, με μοναδικό σκοπό να μπορέσει το κόμμα να συνεχίσει να υπάρχει αυξάνοντας τεχνητά τη δυσαρέσκεια των μαζών".

Ήδη η εισαγωγή στο πρόγραμμα του κόμματος αποδεικνύει ότι το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα δεν πρέπει να συγκρίνεται με άλλα:

Στο φιλελεύθερο-καπιταλιστικό σύστημα, τα κόμματα που υποστηρίζουν το

κράτος είναι καθαρές ομάδες συμφερόντων - επιδιώκουν τα ατομικά συμφέροντα ορισμένων ομάδων, τάξεων και ενώσεων και τα δικά τους συμφέροντα εξουσίας. Τα προγράμματά τους εξυπηρετούν και τους δύο στόχους: Σχεδιάζονται για να ικανοποιήσουν αυτά τα ατομικά συμφέροντα και ταυτόχρονα να κερδίσουν πολλούς ψηφοφόρους, ώστε να εξασφαλίσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επιρροή για τον κομματικό μηχανισμό και τα στελέχη του. Όταν ορισμένα σημεία του προγράμματος έχουν ξεπεραστεί ή έχουν υλοποιηθεί, όταν δεν εξυπηρετούν πλέον τα επιδιωκόμενα συμφέροντα ή όταν απειλούν να γίνουν αντιδημοφιλή στον κόσμο, το κόμμα τα αλλάζει γρήγορα και δημοσιοποιεί νέα προγράμματα.

Αλλά το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα διαφέρει επίσης θεμελιωδώς από τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης:

Οι κομμουνιστές που είναι πιστοί στη Μόσχα δεν είναι στην πραγματικότητα τίποτα περισσότερο από εργαλεία ενός και μόνο συμφέροντος - συγκεκριμένα, του εξουσιαστικού-πολιτικού συμφέροντος και των πολιτικών στόχων του κεντρικού γραφείου της Μόσχας. Και αν το δούμε ιδεολογικά, ο μαρξισμός γενικά επιδιώκει μια δογματική και αντι-φυσική τάξη πραγμάτων, η οποία μπορεί να διατηρηθεί μόνο με τη βία, όταν εγκαθιδρυθεί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κάθε μαρξιστικό σύστημα χρειάζεται το κομμουνιστικό κρατικό κόμμα, το οποίο θέλει να διατηρήσει τη δικτατορία του κόμματος για πάντα.

Σε αντίθεση με το "πράσινο" κίνημα - που μοιάζει με το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα - αρχικά φιλοδοξούσε να δημιουργήσει μια τάξη που θα συμφιλιώνεται με τη φύση και θα ζει και θα εργάζεται σε αρμονία μαζί της. Το πράσινο "κόμμα" υποτίθεται ότι θα ήταν μόνο το πολιτικό εργαλείο γι' αυτό, αλλά βυθίστηκε στο χάος. Οι καριερίστες θέλουν να το μετατρέψουν σε ένα καθιερωμένο κόμμα του φιλελεύθερου-καπιταλιστικού συστήματος, οι αριστερές δυνάμεις το χρησιμοποιούν ως λαϊκή κάλυψη και οι τίμιοι άνθρωποι σε αυτό το κίνημα αποδείχθηκαν ανίκανοι να οικοδομήσουν ένα πραγματικό κόμμα - ένα εργαλείο εξουσίας-πολιτικής που μπορεί πραγματικά να αγωνιστεί για και τελικά να επιβάλει τη μετάβαση από την παλιά σε μια νέα τάξη πραγμάτων.

Όταν εξετάζουμε το σημερινό πολιτικό τοπίο, ανακαλύπτουμε μόνο μια σωστή αφετηρία στο "πράσινο" κίνημα, το οποίο όμως έχει προ πολλού αποτύχει και έχει αποτύχει στην πράξη ως κόμμα. Οι μαρξιστές, από την άλλη πλευρά, επιδιώκουν μια αντιφυσική και αντιανθρώπινη κομματική δικτατορία, ενώ τα αστικά κόμματα αντιπροσωπεύουν τις εξουσιαστικές δομές εξουσίας του κυρίαρχου συστήματος της οργανωμένης υποκρισίας και των υστερόβουλων συμφερόντων!

Μόνο το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα προσφέρει μια πραγματική εναλλακτική λύση: προσπαθεί για μια νέα τάξη πραγμάτων που να συμβαδίζει με το είδος και τη

φύση. Το έργο του περιορίζεται στο να ανοίξει το δρόμο από την παλιά στη νέα τάξη. Αυτός είναι ο στόχος του προγράμματός του. Μόλις εκπληρωθεί το πρόγραμμα, τίθενται και εδραιώνονται τα θεμέλια της νέας τάξης. Μετά από αυτό, η συνέχιση της ύπαρξης του κόμματος έχει καταστεί άσκοπη - διαλύεται με την εκπλήρωση του προγράμματος του κόμματος!

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα είναι επομένως ένα μέσο για ένα σκοπό και όχι αυτοσκοπός. Είναι η εμπροσθοφυλακή του έθνους - δηλαδή της κοινότητας του λαού, η οποία όχι μόνο έχει συνειδητοποιήσει τον χαρακτήρα της, αλλά και οι σύντροφοι του λαού της οποίας τον θέλουν και τον επιβεβαιώνουν. Αυτή η πρωτοπορία αγωνίζεται για να ανοίξει το δρόμο που θα ακολουθήσει ολόκληρο το έθνος. Όταν όμως ο στόχος έχει επιτευχθεί, δεν υπάρχει πλέον ανάγκη για μια μαχόμενη πρωτοπορία, αλλά για μια ηγετική ελίτ που, πάνω στα θεμέλια για τα οποία έχει αγωνιστεί, θα χτίσει το πανίσχυρο οικοδόμημα ενός νέου χιλιόχρονου προηγμένου πολιτισμού. Αυτή η ελίτ, ωστόσο, δεν θα παίρνει πλέον τις μορφές του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος και δεν είναι δουλειά μας να σπάμε το κεφάλι μας πάνω σε αυτό.

Επιβεβαιώνουμε μόνο τη βούλησή μας να ανοικοδομήσουμε το κόμμα, ως απαραίτητο εργαλείο μιας περιόδου αγώνα και ως οργανωμένη πρωτοπορία του έθνους, και να υλοποιήσουμε το πρόγραμμα. Μετά από αυτό, το NSDAP έχει εκπληρώσει το καθήκον του, μπορεί να αυτοδιαλυθεί και να περάσει στην ιστορία. Όσο όμως τα 25 σημεία περιμένουν ακόμα την εκπλήρωσή τους, το κόμμα πρέπει και θα συνεχίσει τον αγώνα του - και η κοινότητά μας στη θέση του, όσο η επανίδρυση δεν έχει γίνει ακόμα πραγματικότητα!

